

## Gerda Uusitalo funderar

Jag är ute och åker skidor en vacker aprildag.

Det är skare, man tar sig fram var som helst.

Tyst, det enda som hörs är mina stavtag och skidans skrap mot skaren.

Just nu känner jag mig nöjd med min tillvaro, jag har ett fast jobb, kan använda min lediga tid som jag vill, njuta av vår rena luft, njuta av den härliga solen som vi väntat på så länge.

Jag fortsätter fram till en gammal hölada, sätter mig ner på de halvruttna plankorna utanför ladan.

Den är rödfärgad, ”punamulta”-färgad, alltså pulver som blandats ut i vatten, fattigmansfärg.

Dörren är grön, med ett hänglås på. Lite ovanligt att dörren är låst, det är inte vanligt i

Tornedalen. Det brukar räcka med en kvast eller käpp mot dörren, en markering om att det är låst.

Har någon ärende in, så är det bara att flytta på ”låset”.

Ladan används nu som förråd, inte som tidigare som hölada. Ängen runt omkring är snart igenvuxen av videbuskar, slutar där det börjats. Det sticker fram videbuskar under ladan också.

De börjar få liv i sig, knoppar som snart spricker, fram kommer videkatter.

På snön ligger en ensam spindel, enstaka fåglar kvittrar, längre bort hundskall, en skoter som kör.

Jag ser en man åka sparkstötting på skoterspåret.

I skaren har någon skrivit Skräpa inte! På skaren ligger apelsinskal och cigarettfimpar. Orden försvinner när snön smälter, men skräpet blir kvar på marken.

I min tysthet tänker jag på de människor som drabbats av någon neurologisk sjukdom eller annars är rörelsehindrade. De kan inte ge sig ut på skaren, ut i naturen för att njuta dess tjusning. Vad kan vi göra för dem? Vad kan de ge oss?

Återigen en första maj – snart. Det känns alltid lika skönt att få bära en röd fana, gå tillsammans med likasinnade människor. Är det någon gång jag kommer ihåg min pappa, så är det under första maj. Med stolthet bar han en röd fana i sina kraftiga nävar, vågade stå för sin åsikt.

Idag finns det många människor som inte har en åsikt om någonting, som pastor Jansson.

Vad jag önskar av tillvaron efter första maj; arbete åt de många arbetslösa, särskilt ungdomarna så att de kan stanna kvar i sina hemtrakter. Fred, frihet, rättvisa och rättvis fördelning mellan människor, solidaritet och pengar till forskning om neurologiska sjukdomar och cancer.

På jobbet såg jag en affisch utgiven av LO. Där stod Stoppa privatiseringen, som att vrida klockan tillbaka. Ut och demonstrera på första maj, visa din åsikt!